

БЕЗПРЕПЯТСТВЕНО ЕВАНГЕЛИЕ

Дейвид Уилкерсън
5 Септември 2005

Книгата Деяния свършва с удивителна бележка. Последните два стиха говорят, че Павел е в окови, под домашен арест, пазен от римски войници. Но прочетете радостната бележка, с която е описана ситуацията му: „А Павел живя цели две години в отделна къща под наем, където приемаше всички, които отиваха при него, като проповядваше Божието царство и учеше с пълно дръзновение за Господ Исус Христос, без някой да му забранява“ (Деяния 28:30-31).

Думата на гръцки за „забранява“ тук е „възпрепятства“. Новият стандартен американски превод на Библията казва, че Павел проповядваше и поучаваше Евангелието „отворено и безпрепятствено“. Какво невероятно изказване, като се има предвид, че Павел беше в затвора. Евангелието беше безпрепятствено, което означава, че не му пречеха. Авторът използва това свидетелство, за да завърши книгата Деяния с мощно изказване: „Евангелието не може да бъде възпрепятствано!“

Не се заблуждавайте, за посланието на Павел имаше пречки отвсякъде. Когато той повика еврейските лидери в Рим да го посетят докато е в окови, те се възмутиха и казаха: „Дори не те познаваме. Какъв си ти за нас?“ Когато накрая Павел им проповядва Христос, помежду им възникнаха препирни.

В същото време, по улиците на Рим, император Нерон изтезаваше и убиваше християни. Всъщност, самият Павел скоро щеше да бъде убит там. Адът се беше излял в Рим и обществото се беше превърнало в една огромна оргия. Хомосексуализмът беше уважаван начин на живот, предпочитан сред интелигенцията. Цялата култура беше потопена в материализъм, в шеметно преследване на пари, слава и удоволствия.

През цялото това време, Павел седеше там, изпратен от Бог, за да занесе Евангелието, но беше окован в белезници. Той беше отхвърлен от пропитата от света еврейска религия, която не искаше да има нищо общо с Евангелието на Христос. Той беше преследван от безбожното правителство. А обществото, което беше полудяло за богатства и похот, му се присмиваше.

Как мислеше Бог да повлияе на безбожната Римска империя при толкова много пречки? Какъв щеше да е Неговия метод за изграждане на църква в Рим, която да повлияе на света чрез империята през идващите векове? Можеше ли наистина да стане чрез този окован бивш еврейски терорист, чийто думи бяха презрени? Павел ли беше най-добрият инструмент за евангелизиране на Рим и огромните му територии?

Апостолът беше заключен в невзрачна къщурка в покрайнините на града в продължение на две години. Той нямаше доверен евангелизатор, нямаше ги Тимотей и Варнава, които да работят с него. Нямаше микрофон, за да разпространи посланията си. Не разполагаше с консултанти или политически връзки, които да му помогнат. Павел нямаше програма или план. Но дори и да имаше, нямаше как да ги разпространи. Не можеше да ходи от врата на врата или да провежда улични събрания.

Той заяви ясно: „Ето ме, Господи. Използвай ме както намериш за добре.“

Не, Павел просто беше там, напълно доволен от мястото, на което Бог го беше поставил. Той заяви ясно: „Ето ме, Господи. Използвай ме както намериш за добре. Не знам плана Ти, но знам, че Ти ме постави тук. Евангелието Ти ще продължи да се разпространява безпрепятствено.“

Всъщност, онова, което Бог направи в ситуацията на Павел беше невероятно. Господ не се нуждаеше от никакъв метод за разпространение на Евангелието Си, а просто от един слуга, скрит някъде из затъntenите улички в малка къща под наем, поставен под стража. Павел нямаше грам обаяние и дар слово, но в продължение на две години непрестанен поток гладни души от всички прослойки на обществото ходеха да го посещават в импровизирания му затвор.

Всъщност, онази малка къщичка под наем послужи на Святия Дух като главната щаб квартира за операция „Рим“. Вътре в нея, Божият Дух издигаше посветено тяло от вярващи, които щяха да излязат от там проповядващи Евангелието със сила и помазание и да занесат добрата новина за Христос до най-отдалечените кътчета на империята.

Какво се опитва да каже Бог чрез тази история?

Може ли с това Бог да се опитва да ни каже да не търсим големи неща в служението си, да не се фокусираме върху цифри и методи? Аз вярвам, че ако Павел беше на сцената днес и гледаше всички методи, които са подменили напътствията на Святия Дух, той би проповядвал за „понижаване“.

Но аз вярвам, че тук се съдържа и друго послание, което ни приближава по-близо до темата. Бог ни казва, че Святия Дух може да вземе обикновен човек, да го направи напълно зависим от Себе Си и да достигне градове, общества, дори и народи от най-незначителни места.

Защо се тълпяха онези хора в къщата на Павел? Защо откликваха на проповедите на един беден, неизвестен проповедник? Аз мисля, че защото къщата беше пълна с Божия Дух. Исус беше там, Святия Дух изобличаваше всеки, който влезеше, а Христовото присъствие изцвяваше гладните им души.

Не ме разбирайте погрешно, аз не проповядвам, че трябва да бъдем „малки“. Проповядвам това, че „Бог може да използва най-скромното“. Той може да използва всеки, който желае да се лиши от всяко доверие в плътта и да бъде зависим от Него за всичко. Господ може да направи това с всеки християнин от всяка прослойка на обществото. Знам го, защото съм пример за това. Бог намери хилав проповедник от селата в Пенсилвания и го изпрати в Ню Йорк да работи с банди и наркомани. Кое би могло да бъде по-необичайно?

Историята на Божия народ е пълна с подобни свидетелства. В началото на 1900-те в Лос Анжелис възникнало съживление, което дало началото на днешното петдесетно движение. Всичко започнало в малка дървена църква в беден квартал на улица, наречена „Азуса“. Хора от цял свят ходели там, за да усетят Божието присъствие.

Били провеждани ежедневни молитвени събрания на втория етаж, а пастора – скромен афро-американец на име Сиймор – се молел с часове с глава, поставена в дървен сандък. Очевидци разказват за пастори и евангелизатори, които влизали на събранията, падали по очи и изповядвали греховете си, а понякога плачели с дни.

Какво е посланието тук? Че Евангелието на Исус Христос не може да бъде възпрепятствано. Няма значение каква съпротива среща то в света. Нищо – нито комунизъм или атеизъм – не е пречка за Евангелието. Бог казва: „Може би си мислиш, че виждаш пречки пред теб, но аз не. Не се нуждая от пари или армия, за да осъществя плана Си. Нуждая се само от един смирен слуга, за да извърша делото Си. И ще го направя на най-малките, най-тъмни места, като използвам най-незначителните хора в обществото.“

През двете години, които Павел прекара в онази малка къщичка в Рим, душата му беше в пълен покой. Той не беше обезкуражен от малкото на брой вярващи. Истината е, че Павел имаше пълно доверие в силата на Евангелието, което проповядваше. Религиозните евреи в Рим може и да бяха отхвърлили служението му, но Павел знаеше, че Бог има Свои хора, скрити в града.

Въпреки невероятните пречки, Светият Дух накара Лука да напише на хартия следните славни думи, които увековечи в Библията: „Като проповядваше Божието царство и учеше с пълно дръзновение за Господ Исус Христос, без някой да му забранява“ (Деяния 28:31). Това беше послание, което Бог отправи към църквата Си в бъдещите векове: „Евангелието не може да бъде възпрепятствано. Проповядвайте го с абсолютна увереност!“

О, нека се разяряват езичниците! Нека ислямистите се хвалят, че Аллах ще победи. Нека атеистичната, елитарна общественост се опитва да направи Бог незаконен в обществото. Нека върховните съдилища легализират гей браковете. Нека заплашват гонителите, нека началствата и властите се присмиват и хулят. Казвам ви, никой не може да попречи на проповядването на Кръста и Възкресението на Христос. Портите на ада никога няма да надделеят над това Слово, нито ще бъдат в състояние да спрат силата и мощта на Евангелието.

Аз вярвам, че ние сме изправени пред по-големи пречки пред Евангелието, отколкото в дните на Павел.

Според Библията, от ден на ден злите хора в света ще стават все по-зли, и съм убеден, че Павел не е могъл да си представи пречките, пред които ще бъдат изправени хората днес. Исус пророкува за времена, в които условията в света щяха да станат толкова страшни, че сърцата на хората да прималееят докато слушат за ужасните неща, които се случват около тях.

Ние живеем в тези последни, ужасяващи дни и знаменията са навсякъде. Европа е изцяло езическа, брачната институция е отхвърлена, партньори живеят без брак и семейните ценности са се изпарили. В Швеция 30% от населението живее на семейни начала без брак.

Тук, в щата Ню Йорк, забелязваме огромно „отпадане“ от вида, който предсказва Библията. 410 пастора имат хомосексуални програми, наречени „Гордост на моя амвон“, по време на които в църквите си поставят надписи със следното мото: „Ние сме горди от хомосексуалната общност и я одобряваме“. Броят на тези пастори расте.

В ислямските нации – Узбекистан и най-вече Пакистан – вярващите са хвърляни в затвора и пребивани. Ислямистите по цял свят строят джамии с пари, изкарани от нефта в Близкия изток. Световните анализатори казват, че ситуацията е от рода на: „Исляма срещу всички останали религии“, „Исляма срещу християнството“, „Исляма срещу демокрацията“. Ислямистите се хвалят: „Ще унищожим езическото християнство.“

Какво Бог казва, че предстои за църквата Му наред тази ситуация?

Ние знаем, че Господ няма да позволи на подобни сили да заглушат Евангелието. Ако посланието на Кръста ще тържествува преди завръщането Христос, как би могло да се случи това?

Мога да кажа своето мнение - лично аз не вярвам, че Господния план ще се осъществи чрез идеите на някой човек за евангелизация на света. Нямам нищо против да чета или да слушам за методи, чрез които да множествата да бъдат достигнати, но вярвам, че трябва да се фокусирам върху едно нещо, и то е деня, в който ще се изправя пред Христос, за да дам отчет за своя живот и служение. В този ден всичките ми дела, цялото ми служение, всичко, което съм направил в Неговото име, ще бъде изпитано чрез огън. Павел пише: „Но всеки нека да внимава как гради... на всекиго делото ще стане явно какво е; защото Денят ще го изяви, защото в огън се открива; и огънят ще изпита какво е делото на всекиго“ (1 Коринтяни 3:10, 13).

Този ден на отчет, когато ще застанем пред трона, е наречен „Деня на нашия Господ“ (1:8). В онзи час моя и твоя живот ще се изправят пред огъня на святото Господно присъствие и той ще разкрие качеството на нашите дела – от Бог ли са били или от плътта. Много от тях ще оцелеят, докато други ще бъдат напълно унищожени.

Ако сами съдехме себе си, нямаше да бъдем съдени.

(1 Коринтяни 11:31)

Аз вярвам, че душите, които съм спечелил, няма да бъдат изгубени. И жертвите, които съм направил няма да са напразни. За всяка чаша студена вода, която съм дал на слугите Му, ще получи награда. Накратко, аз съм убеден в спасението си, защото вярвам на моя Спасител, че няма да бъде отхвърлен. Но, както пише Петър, „И ако праведният едва се спасява, то къде ще се яви безбожникът и грешният?“ (1 Петрово 4:18). Петър говори за съда в Божия дом и аз съвсем не искам да бъда „едва спасен“.

Павел предлага следния съвет: „Защото, ако сами съдехме себе си, нямаше да бъдем съдени. Но когато биваме съдени, биваме наказвани от Господа, за да не бъдем осъдени заедно със света“ (1 Коринтяни 11:31-32). Но как да съдим себе си според думите Павел?

Ето начина, чрез който аз постоянно го правя: „Попречил ли съм по някакъв начин на Евангелието на Христос?“ Ние знаем, че света не може да попречи на Евангелието. Но истината е, че ние, които го проповядваме, можем да му попречим. Павел съди себе си по този въпрос като пише: „а търпя всичко, за да не стана причина за спънка пред благовестието на Христос“ (1 Коринтяни 9:12).

Апостолът всъщност ни казва: „Трябва да внимавам как представям Евангелието. Ако мисля само за пари, или ако съм алчен, или похотлив, не мога да представям Христос правилно. Това би било пречка за Евангелието, което представям. Не, начина, по който живея, трябва да е част от Евангелието, което проповядвам.“

Помислете за коринтяните по времето на Павел. Те слагаха отбрана храна на пиршествата си, докато бедните сред тях нямаше какво да ядат. Павел им каза: „В действителност вие не сте загрижени за нуждите в тялото на Христос, след като сте се фокусирали върху това как да подобрите собствения си живот. Не можете да се съсредоточите върху Божиите грижи, след като не ви пука дали брат ви има достатъчно пари, за да се нахрани.“

Никое дело или служение, което не притежава този начин на мислене, няма да издържи светия Господен огън. Голям брой успешни методи и велики постижения няма да означават нищо в онзи момент, защото Бог ще съди мотивите на сърцето. Въпросът, който трябва да си зададем днес е: „Правя ли това заради признанието? За да бъда някой? За да подсигурия собственото си бъдеще, без да ме е грижа за братята и сестрите, които са в нужда?“

Не се заблуждавайте, Евангелието на Исус Христос продължава да бъде безпрепятствено, могъщо и неудържимо. Но това се случва, само когато е проповядвано и поучавано в пълнотата си. То трябва да бъде поднесено в контекста на „цялата Божия воля“. Както казва Павел: „Не се посвених да ви изявя цялата Божия воля“ (Деяния 20:27). Разводнено, половинчато евангелие е мерзост за Господ. Виждате ли, бих могъл да ви пиша всеки месец и да казвам: „Исус те обича и иска да те благослови. Той иска да се наслаждаваш на живота си. Иска да ти дава чудо след чудо.“ Това би било чиста библейска истина.

Но е само половината истина от Евангелието. Цялото Евангелие включва също предупреждения за измамливостта на греха. Включва покаяние и свята скръб, подготовка за преследвания и копнеж за завръщането на Христос. Библията ни казва ясно: „Търсете...святост, без която никой няма да види Господа“ (Евреи 12:14). Евангелието на Христос винаги първо конфронтира човека, след което му дава утеха. То никога няма да се нагоди към предпочитанията на грешника.

Да, Исус извърши чудеса. Той даде хляб и месо на множествата. Но дойде деня, в който Той спря да върши и проповядва чудеса. Вместо това, каза на учениците Си: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, нямате нищо общо с Мен.“

Аз не съм пророк, но Светия Дух ме е водил да предам някои пророчески послания, които бяха сметени от мнозина за твърде тежки. Някои хора ме наричат проповедник на страшния съд. Признавам, че съм проповядвал някои послания, които са ме карали да изляза от църквата, да си отида вкъщи и да плача. Всичко това е заради един единствен стих: „Който оправдава безбожния и който осъжда праведния — и двамата са мерзост за Господа“ (Притчи 17:15).

Няма значение как се чувствам в неделя. Аз не мога да проповядвам от плътта си в нито един момент и да осъдя праведния. По същият начин не мога да проповядвам послание, което оправдава греха в сърцето на някого.

Понякога след служба слагам слушалките и слушам посланието, което съм проповядвал. Понякога треперя и питам Бог: „О, Господи, преминах ли границата? Осъдих ли праведните Ти светии тук? Нараних ли несъзнателно слугите Ти?“ В други случаи питам: „Исусе, в тази служба само половината Евангелие ли проповядвах? Говорих ли по начин, по който хората да се чувстват добре с греховете си? Дадох ли им лъжлива утеха като разводних призива Ти да се обърнат от греха?“ Единствената пречка пред Евангелието е неверието в сърцата ни.

Няма пречка за спасението на близките ти.

Отказал ли си се да вярваш, че Бог ще направи невъзможното? Все още ли вярваш, че спасителното Му Слово е неудържимо? Нашият Господ казва, че за Него всичко е възможно. И никакви бариери – човешки или духовни - не могат да попречат на Евангелието Му.

Ако имаш някой близък, който не познава Исус, бъди сигурен: всяко семе от Евангелието, което си посадил, без значение колко малко е то, е могъщо и ще успее. Може да се случи на смъртното легло, но Бог е чул молитвата ти и Словото Му няма да се върне празно. Дяволът не може да го спре, духът на този свят не може да го спре, никой човек и армия не могат да му попречат. Както заяви Лука: „Евангелието не може да бъде възпрепятствано!“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2005 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Unhindered Gospel](#) / [Безпрепятствено Евангелие](#)